

direkte fra en frihedsberøvelse og så til udsendelse. Derfor har det i en del tilfælde ganske enkelt været sådan, at den sidste del af det samlede forbrug af tid dårlig nok har kunnet registreres, fordi det er gået så hurtigt.

Jeg vil godt samlet om det her sige, at jeg er en smule overrasket over, at det kan provokere Det Konservative Folkeparti og hr. John Vinther så umådelig meget, at det er lykkedes at få sagsbehandlingstiderne skåret ned til omkring en tredjedel af, hvad de var tidligere.

Hvis vi skal sammenligne disse tal, så er det sådan, hvis vi tager alle ÅG-sager – altså åbenbart grundløse sager – at der før lovens ikrafttræden var tale om 194 dage, og nu er det 44 dage.

Så er der de særligt hastende sager. Der veksler tallene lidt fra uge til uge. Nogle uger har der været tale om 5 dage, andre uger har der været tale om 7 dage. Jeg ville egentlig godt efterlyse en smule glæde eller måske ligefrem tilfredshed hos Det Konservative Folkeparti over, at vi langt har overopfyldt den målsætning, vi i fællesskab satte os, da vi vedtog den nye udlændingelov i sommer.

John Vinther (KF):

Hvis tallene er fuldstændig reelle, så skal jeg gerne udtrykke glæde. Men jeg kan til gengæld ikke udtrykke glæde over ministerens svar, for jeg fik ikke svar på spørgsmålet.

Spørgsmålet var: Når ministeren i Politiken den 16. september er citeret for, at sagsbehandlingstiden for de hastende ÅG-sager nu er nede på 16 dage, er det så netto- eller bruttotallet? Og i fald ministeren kan bekræfte, at det er nettotallet, hvad jeg forventer at ministeren kan, er det så ikke en korrekt antagelse, at det for langt hovedparten af den danske befolkning må se ud, som om den samlede faktiske sagsbehandlingstid nu er nedbragt til 16 dage, hvad den jo i realiteten ikke er?

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg har ikke Politikens artikel ved hånden, men det, jeg har ved hånden, er de aktuelle tal. Som jeg forsøgte at forklare før, er det sådan, at sagsbehandlingstiderne naturligvis ændrer sig lidt fra uge til uge.

Jeg vil godt her gentage, at hvis vi tager alle åbenbart grundløse sager, så er de tal, man skal sammenligne med – og det er 1993-tallene – 194 dage. Det skal man sammenligne med 44 dage. Hvis ikke det er en meget markant forkortelse af

sagsbehandlingstiden, så vil jeg godt bede hr. John Vinther om at tage ordet én gang til.

Inden for denne gruppe med de 44 dage – det er nogle særligt hastende sager – er vi nu nede på en sagsbehandlingstid på 7 dage; det er de sidste tal, jeg har fået, lige før jeg kom herover. Jeg kan oplyse, at det forrige tal var 8 dage. Andre uger har man været nede på 5-6 dage, og der har såmænd også været sager indimellem, der er blevet afgjort på 48 timer. Så jeg må sige til hr. John Vinther, at her har vi for første gang et flot overblik over, hvordan udviklingen er i sagsbehandlingstiderne.

Jeg er lidt ked af, at det forvirrer hr. John Vinther så meget, at han får så mange præcise oplysninger.

John Vinther (KF):

Hvis sagsbehandlingstiderne reelt er nedbragt, er jeg naturligvis glad over det; det er ikke det, det drejer sig om.

Men skal jeg forstå ministerens besvarelse eller rettere manglende besvarelse således, at ministeren er fejlciteret, når det i Politiken den 16. september er anført, at sagsbehandlingstiden på de hastende ÅG-sager efter ministerens udsagn er nedbragt til 16 dage?

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil gerne forsøge mig nok en gang.

Når jeg ikke kan besvare spørgsmålet om, hvor lang sagsbehandlingstiden var den dag, da Politiken skrev en for mig ikke identificeret artikel, så er det, fordi sagsbehandlingstiderne ændrer sig fra uge til uge, fra dag til dag og forhåbentlig også fra måned til måned.

Hr. John Vinther har ingen grund til at sige: Hvis det virkelig er rigtigt, at sagsbehandlingstiderne er nedbragt. Sagsbehandlingstiderne er nedbragt i overensstemmelse med de tal, jeg netop her har nævnt.

Jeg vil godt yderligere for klarhedens skyld forklare, hvad de 44 dage er udtryk for, nemlig fra registrering til udrejse, og for de særlige hastesager er det sådan, at man har nogle yderligere korte sagsbehandlingstider. Der er det som sagt, at det nogle gange har været en lille uges tid, andre gange har det været nogle ganske få dage. Det er den kendsgerning, som jeg har så svært ved at forstå at Det Konservative Folkeparti ikke kan glæde sig over.

Det er jo en fælles målsætning, regeringen og oppositionen har haft, nemlig at få sagsbehandlingstiderne ned, og derfor behøver hr. John